

WICKED EARLS 'KULÜBÜ

GRAYSON KONTU

AMANDA MARIEL

Amanda Mariel

Greyson Kontu

«Tektime S.r.l.s.»

Mariel A.

Greyson Kontu / A. Mariel — «Tektime S.r.l.s.»,

Her ikisini de tehlikeye atan tutkular tekrardan alevlenir. Sadece itibarlarını değil, kalplerini de yitirme pahasına ayakta kalmaya çalışırlar. Grayson Kontu Damien Archer ve Leydi Charlotte Lawson her yönden birbirlerine zıt iki karakterdir. Damien eserken Charlotte'un sarı saçları ve mavi gözleri vardır. Charlotte'un mermer gibi bir cildi Damien'in güneşin altında yanmış tenine belirgin bir tezat oluşturur. 1.90'lık Damien'e karşı ve 1.50'den bile kısa olan Charlotte. Dahası, Charlotte'un neşeli mizacı, Damien'in ketum doğası ile tam bir tezat oluşturur. Charlotte geleneklere sıkı sıkıya bağlı iken Damien'in en can sıkıcı yanı toplumun kurallarına uymama eğilimidir. Damien, zamanını sadece hovardalıkla ve içip kumar oynayarak geçirmek isterken Charlotte zamanını öğleden sonra çayları, balolar ve müzikallerde geçirmek ister. Charlotte gerçek bir hanımefendi ama Damien tam bir zampara. Yolları kesiştiği zaman ayrı yönlere gitmeleri için sağlam nedenleri var ama yine de birbirlerinden kaçamıyorlar. Her ikisini de tehlikeye atan tutkular tekrardan alevlenir. Sadece itibarlarını değil, kalplerini de yitirme pahasına ayakta kalmaya çalışırlar.

© Mariel A.

© Tektime S.r.l.s.

Содержание

İTHAF	6
AYRICA TARAFINDAN	7
BİRİNCİ BÖLÜM	8
İKİNCİ BÖLÜM	12
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	15
Конец ознакомительного фрагмента.	16

Amanda Mariel Grayson Kontu

GRAYSON KONTU

AMANDA MARIEL

ÇEVİRMEN: KAAAN ÇAKAR

Bu eser tamamen kurgusaldır. İsimler, karakterler, kurumlar, mekanlar, olaylar ve tesadüfi durumlar yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurmacadan ibarettir.

Copyright © 2017 Amanda Mariel

Tüm hakları saklıdır

Bu kitabın herhangi bir kısmı yayıncının yazılı izni olmadan kopyalanamaz, herhangi bir bilgi erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi ya da kayıt yoluyla hiçbir şekilde çoğaltılamaz.

Ana dilinde *Brook Ridge Press* tarafından yayımlanmıştır

İTHAF

Tammy, beni Kötü Kontlar Cemiyeti'nin bir parçası olmaya davet ettiğin için teşekkür ederim! Arkadaşlığına ve dostluğuna her zaman değer vereceğim

AYRICA TARAFINDAN

**Amanda Muriel'in diğer eserlerini incelemek için
www.amandamuriel.com adresini ziyaret edebilirsiniz**

BİRİNCİ BÖLÜM

Grayson Kont'u Damien Archer, elinde bir bardak brendisi ile deri bir koltuğa oturdu. Kötü Kontlar Cemiyeti bu öğleden sonra müdavimleriyle dolup taşıyordu ve Damien onların arasında olmaktan memnundu. Yıllar içinde, kulüp onun ikinci evi olmuştu. Hatırı sayılır bir süre boyunca cemiyetin güvenli duvarlarının içinde kumar oynayıp içkili alem yaparak gününü gün etmişti. Bu cemiyet olmadan hayatın nasıl bir hal alacağını hayal bile etmek istemiyordu.

“Aramızdan bir kişinin daha anahtarını isteyerek teslim ettiğine inanmıyorum.” diyerek başını iki yana salladı Damien. Görünüşe göre son birkaç ay içerisinde bir beyefendi daha bu cemiyetten ayrılmıştı.

Damien'in karşısında oturan Benton, bardaktaki likörünü höpürdeterek içiyordu. “Sence sıradaki kim olacak?”

“Ben olmadığım sürece çok da tın.” Davenport, viskisini bir dikişte içti ve Damien'in karşısındaki sandalyeye bacaklarını öne doğru uzatarak yayıldı.

Son zamanlarda Sussex, Westcliff ve Basingstoke kontlarının da aralarında olduğu birçok yakın dostu cemiyetten ayrılmıştı. Her birisi aşk ateşine düşüp evlenmişlerdi. Bunun sonucunda da rozetlerini ve anahtarlarını teslim edip ve kulübü terk etmeleri gerekiyordu, hem de sonsuza dek.

Damien asla böyle bir seçim yapamazdı. “Bir saniye, Davenport,” dedi Damien. “Eğer evlenmeyi düşünecek kadar aptallaşırsam, lütfen beni ormana götür ve kafama sık.”

Benton'un gözleri kahrkahrı basmadan önce bir anlığına fır döndü. “Gerçekten âşık olduğun zaman, bu dileğini yerine getirmemizi istemezdin.”

“Tabii ki de istemezdim!” Damien bardağının dibini gördü ve tekrar doldurulması için işaret etti.

“Aşk hakkında ne biliyorsun?” diyerek Davenport, Benton'u yokladı. “Sadece bir insanın tüm benliğini yitirmesine neden oluyor.” dedi Benton ve yerden tavana uzanan büyük pencereye baktı. “Herhangi bir hatunun bu denli bir kargaşaya yol açabileceğine inanmak zor, ama yine bu durumu yaşadık.”

Damien başını salladı ve durdu. “Benim için çok uzak bir ihtimal”

“Nereye böyle?” diye sordu kaşlarını çatarak Davenport.

“Bilmek istemez misin?” dedi Damien ve arkadaşlarını merakta bırakarak uzaklaştı. Onlara eve gittiğini söyleyebilirdi, ama neden onları hayal kırıklığına uğratmış olsun ki? Kuşkusuz; bir geneleve, metresine ya da kumarhane gibi çok farklı bir yere gideceğini düşündüler. Gerçek şu ki, eğer o kadar yorgun olmasaydı, çılgınca ve uçarı takılmayı tercih ederdi.

Kötü Kontlar Cemiyeti'nden çıkarken esnemekten bir hal oldu. Dün gece Edgemore ile takılıp alem yapmışlardı. Bunun üzerine sadece birkaç saat uyuduktan sonra kulübe gelmişti. Şimdi daha fazla dinlenmeye ihtiyaç duyduğunu hissetti. Belki biraz kestirdikten sonra arkadaşlarıyla takılmak daha eğlenceli olabilirdi

Şoförüne emirlerini verdikten sonra Damien, arabasının rahat pelüş koltuğuna oturdu ve gözlerini dinlendirmeye başladı. Çok geçmeden, araba sarsılarak hareket etti ve Mayfair konağının uzun yoluna koyuldu. Dimdik oturarak, araba her durakladığında ceketini düzeltti.

Evin giriş kapısına ve daha da önemlisi yatağına ulaşmak için arabadan aşağı inerken hiç zaman kaybetmedi. Yolun yarısı boyunca, atların tepikleri dikkatini çekmişti. Damien, içini çekerek mıcırlı patikadaki yolculuğa daldı.

Beyaz atlara binmiş iki kadın ona doğru koşturuyordu.

Bunlar da neyin nesiydi ve ne istiyorlardı?

Damien atlılara dikkatle baktı, neyin nesi olduklarını anlamaya çalıştı. Öndeki atlıya odaklandı. Atlı kadın görüş açısına girer girmez sanki birisi karnına vurmuşçasına ciğerlerindeki hava uçup gitti. Şüpheli ve şaşkınlık onu tepeden tırnağa sarıp titretirken kadının yanındaki arkadaşını görmedi bile.

Suluk sarı bukleleri salınırken minyon bedeni atına gururla oturan Leydi Charlotte Lawson'dı bu kadın. Leydi'nin buz mavisi gözlerinin neşe saçtığına bahse girebilirdi Damien. Damien'in araba yolculuklarına eşlik etmiş olabilen kadınlardan birisiydi. Oydu, onun Charlotte'uydu.

Hayır, artık değildi. Yıllardır onun olmamıştı. Neden gelmişti ki?

Damien'in umrunda olmuş muydu hiç?

Charlotte dizginlere asıldı ve atı durmadan önce yavaşlamasını sağladı. "Seni burada bulmayı çok istemiştim." Büyüleyici bir gülümsemesi vardı, gözleri de tıpkı Damien'in hayal ettiği gibi parıldıyordu.

Eyerin üzerinde kıpırdanıp Damien'i bakışlarının etkisi altına aldı. "Orada dikilip durma, Damien. İnmem için bana yardım et. Seninle bir an önce konuşmam gerek."

Bir anlığına dona kalıp tek kelime bile edemedikten sonra, öteki sürücüyü sert bir bakış attı. Charlotte'un kız kardeşi Leydi Elizabeth, ya da doğrusu, evliliğinden dolayı Leydi Oxford, Charlotte'in birkaç metre gerisinde kalmıştı.

"Eh," dedi Charlotte, sabırsız bir tonla.

Damien yaklaşırken nefesini tuttu, bakışlarını ondan ayırmayarak. "Neden buradasın?"

"Buradan inmeme yardım et de her şeyi sana açıklayayım." diyerek dizginleri atın üstünde sallanmasına bakmadan sabırsızca bıraktı. "Yoksa kendi başıma mı atlayayım?"

Onunla son konuşmasından bu yana kaç yıl geçmişti acaba? On? On iki? Onu birçok kez balolarda, müzikallerde ve diğer etkinliklerde birçok kez görmüştü, ancak onunla ayrıldığından beri iki kelam bile etmemişti.

O sıralar konuşmamak Damien için en doğrusuydu ve hala da öyleydi. "Seni dinlemeye ihtiyacım yok." Damien döndü ve evinin sundurmasına doğru yürüdü."

"Bekle. Bu çok önemli," diyerek Charlotte arkasından seslendi.

Bir süre sonra, Leydi'nin çizmelerinin sesi arabayı sürüşü boyunca kulaklarını tırmaladı. Lanet olsun! Neden hala gitmedi ki? Damien tepki vermeden önce uzanıp kolundan yakaladı Leydi.

"Benden uzaklaşmana izin vermeyeceğim. Bu sefer olmaz Damien."

Kararlılığı çok içten içe yankılanıyordu.

Buz mavisi gözlerini tüm şiddetiyle Damien'in gözlerinde sabitledi. "Öfkelenmek için biraz geç mi acaba?" Damien kolunu Leydi'den kurtardı. "Eve git, Charlotte."

"Yapamam. En azından seninle konuşmama izin verene kadar olmaz. O konuşurken çaresizliği gözlerinden okunuyordu. Belki de Damien ona ters davranmıştı. Belki de bunun geçmişleriyle bir ilgisi yoktu. Leydi'nin başında bir bela mı vardı acaba? Damien kollarını birleştirip derin bir nefes aldı. "Pekâlâ. Konuşmaya başla o zaman."

Charlotte, Damien'in hizmetçisinin açmış olduğu meşe ağacından yapılmış büyük kapıya bakarak "Önce içeri girebilir miyiz?" dedi. "Hassas bir konu."

"Hassas mı?" Kaşlarını çatarak Leydi'yi izledi.

"Gerçekten." Yanakları kızardı Leydi'nin, ama bunu gizlemişti.

Yüce Tanrım, gittikten sonra hamile mi kalmıştı? Bakışlarını Leydi'nin vücudunun tanıdık kıvrımları üzerinde dolaştırdı. Bunu yapan şerefsizi öldürüp parçalara ayırır ve sokaklarda sürüklerdi. Damien, Charlotte'un dirseğinden tuttu ve onu eve alt kattaki misafir odasına götürdü.

Ona doğru dönmeden önce arkalarındaki kapıyı kapattı.

"Bunu sana kim yaptı?"

"Ne... Ne?" Leydi'nin gözleri büyüdü.

"Hangi şerefsiz senin ırzına geçti? Onun acı çektiğini kendi gözlerimle görmek istiyorum." diyerek yaklaştı. Sesi nefret doluydu. "Acı çekecek, sana söz veriyorum."

Charlotte dudaklarını ısırıldı. "Benimle ilişkiye giren tek erkek... sensin."

Damien dirseğini serbest bıraktı ve odaya yürüdü. Tanrıya şükür ki yanılmıştı. Onu mahveden birinin olmasının düşüncesi bile sinirlerini zıplatmıştı. Yıllar önce ondan uzaklaşmasının tek nedeni buydu.

Charlotte basit bir hatun değildi; sadece bir eşe ihtiyacı olan gerçek ve saf bir kadındı. Damien ise hiçbir zaman evlenmeyecekti ve bu yüzden onu asla hak etmiyordu.

“Söyle bana Damien, acı çektin mi?” Sesi tüm oda boyunca yankılandı.

Suçluluk duygusunun acısını ve kalp atışlarının sözlerine engel olduğunu görmezden geldi. “Oyun oynamaktan vazgeç, Charlotte.” Şömineye ulaşıktan sonra Charlotte'a arkasını döndü. “Söylesene, ne demeye geldin buraya?”

Charlotte reached up, fidgeting with the trim adorning her riding habit's bodice. “I want you to teach me how to seduce a man.”

Charlotte, yüreği kıpır kıpır bir halde yeleğini bezeyen süslerle uğraşarak ayağa kalktı. “Bana bir erkeğin nasıl baştan çıkarılacağını öğretmeni istiyorum.”

Damien gözlerini Charlotte'a dikerek sakın kalmaya çalıştı. "Ne dedin sen?"

Bu soruyu yanlış anlamıştı, keşke böyle sormasaydı Charlotte. Tutarsız ve saçma bir soruydu bu. Damien'in tanıdığı Charlotte bu değildi.

Böylesine iyi yetiştirilmiş bir hanımefendinin soracağı bir soru değildi bu. Aklından geçen kelimeleri toparlamaya çalışırken Damien, bakışlarını Charlotte'a dikti.

"Bu iş için senden daha iyisi olduğunu düşünmüyorum. Ne de olsa sen meşhur züppelersin." Charlotte, yavaşça Damien'e yaklaştı. “Ayrıca, ikna konusunda çok yetenekli olduğundan da eminim.”

Bu işte bir iş var. Damien buna bir açıklama bulamıyordu. “Ciddi olamazsın Charlotte.”

“Gerçekten çok ciddiym ben.” dedi dudaklarını ısırarak. Nispet yapar gibi bir hali vardı.

Damien Charlotte'un karşısında dikildi. Gözlerinden alevler fıskırıyordu. "Nedenmiş o?"

“Beyefendileri etkilemeyi istemek en doğal hakkım.” dedi ve gözlerini pencereye doğru çevirip iç çekti.

Kelimeleri ağzında geveleyerek “Sen o tarz bir kadın değilsin.” dedi Damien. Herhangi bir erkeğin ona dokunmasının, ya da onunla birlikte olmasının en ufak düşüncesi bile Damien'i çıldırtıyordu. Charlotte tekrardan Damien'e doğru döndü. “Ben tam olarak da öyle bir kadımdım.”

Hayır, Charlotte öyle bir kadın değildi. Bu durumun Charlotte'un tutuculuğuyla bir ilgisi yoktu. Damien, yıllar önce ondan faydalanabilirdi. Charlotte, onunla birlikte olmayı istemişti. Tüm benliğiyle Damien'in olmayı istemişti. Damien'e âşık olmuştu. Damien'i gelecekteki kocası olarak hayal etmişti.

Damien başını salladı. “Bu yüzden mi refakatçinle geldin?”

“Geçmişten ders çıkarmadığına emin olmak istediği o da geldi. Bir çeşit güvenlik önlemi diyelim.” Charlotte, pencereden kız kardeşinin tetikte beklediği yere doğru baktı. Hala atın üzerinde duruyordu. "Rezil olmak gibi bir niyetimin olmadığını görüyorsun işte. Sadece bir erkeğin nasıl baştan çıkarılacağını öğrenmek istiyorum. Yatağa atmak gibi bir amacım yok."

Konuşmasının sonuna doğru kullandığı ses tonu nedeniyle Damien buz kesmişti. Charlotte, ona güvenmemişti ve geçmişte yaşadıklarına duyduğu öfkesi hala dinmemişti. Buna rağmen yardım için Damien'in kapısını çalmıştı. Damien, parlaklarıyla alnını ovalarken gözlerini kapadı. “Bu yeni öğrendiğin bilgileri düşlediğin gibi hayata geçirmeye çalışman konusunda sana güvenmeli miyim?"

Charlotte ona gülümsedi. "Sadece evlenmek istiyorum."

Damien güldü. “Evlilik benim tarzım değil.”

Sen benim değişmez kaderim değilsin. Evliliğe uygun birçok beyefendi var. Evde kalmış damgası yemeden önce bir beyefendiyi etkilemeyi ve kalbini çalmayı çok istiyorum. Ayrıca, bana bir iyilik borçlusun.”

“Öyle mi?” derken gülüşü yavaşça soldu

Evet, öyle. Sana yıllar önce kalbimi verdim. En güzel yıllarımı sende tutuklu kalarak, bana geri dönmeni bekleyerek geçirdim. Bana ne dediklerini biliyor musun sen?" Damien'in cevap vermesini beklemeden konuşmasını sürdürdü. “Ulaşılmaz hatun.”

“Özür dilemeyeceğim” dedi Damien. Onu, namusuna laf getirtmeyecek kadar çok sevmiştir oysa ki. Bu kararından dolayı Charlotte onu üzemezdi. Çünkü Damien, her ikisi için de en doğrusunu yaptığını biliyordu.

“Bana geri dönmeyeceğini en sonunda kabullendiğimde kısımetlerimi hep reddettiğim için, adım çoktan ulaşılmaz hatuna çıkmıştı. Şimdi ise otuzuma merdiven dayadım.” Charlotte omuzlarını düşürdü. “Yalnız bir hayat sürmek istemiyorum.”

Tam da şu anda Charlotte'u kollarına alıp öpmeyi öylesine çok istiyordu ki. Teninin yumuşacık kremi görüntüsü birden Damien'in zihninde belirdi ve ona sarılmamak için kendisini dizginleyerek Charlotte'a doğru birkaç adım attı.

Lanet olsun, onunla birlikteken neredeyse ölebilirdi, ama Charlotte'u nasıl reddedebilirdi? Tabii ki de ona bir iyilik vardı. "Surat asmayı kes, sen kazandın." Charlotte'un yüzünde güller açtı. “Teşekkürler, Damien, teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim.” Ve Damien'i sınıksız kucakladı. "Ne zaman başlayacağız?"

Damien, Charlotte'un kollarını tutarak ondan uzaklaştı. Ona bu kadar yakınken kendisine güvenemedi. “Bu gece, Brighton Balosu'nda. Katılmayı düşünmüyordum ama maden sen orada olacaksın, gelip seni gözlemleyeceğim. Bu geceden sonra sana nasıl yardım edebileceğime karar vereceğim.”

Gözlerini kısarak başını eğdi. “Bana nasıl yardım edebileceğini zaten söyledim sana. Bir erkeğin nasıl baştan çıkarılacağını öğrenmem gerekiyor.”

Tanrı aşkına şunu tekrar etmeyi kesi diyordu içinden Damien. O güzel dudaklarından bu tarz sözler duyduğunda onu susturmak istiyordu. Başını sallayarak, “Erkekleri baştan çıkarmaya çalışmak seni mahveder. Yapman gereken ise bu bir sürü beyfendiyi etkilemek, ilgilerini çekmek ve senin evlilik için uygun olduğunu bilmesini sağlamak.” Dedi

Dilini dışarı çıkarıp dudaklarını ıslattı. "İyi o zaman, bu akşam görüşürüz."

Damien, Charlotte odadan ayrılırken kalkmış erkekliğine dikkatini vermemek için kendisiyle cebelleşiyordu. Bir erkeği etkilemeyi nasıl bilmiyordu bu kız? Charlotte'tan etkilenmemek için yapabileceği tek şey buydu.

Charlotte harika bir güzelliğe sahipti, Kaşıkçı Elması gibiydi. Açık ten rengi, minyon bedeni ve kadınsı kıvrımları Damien'i en çok cezbeden özellikleriydi. Ama hassas ruhunun yanında zekâ ve çekiciliği de vardı. Bu özellikler neredeyse Damien'in abayı yakmasına neden oluyordu. Hala Charlotte'un cazibesine dayanamıyor olabilir mi? Charlotte'un planını kabul ederek ikisini de tehlikeye mi atıyordu?

Kahretsin! Oflayıp pufalayarak brendi sürahisine uzandı.

Onu ne kadar çabuk baş göz ederse o kadar iyiydi.

İKİNCİ BÖLÜM

Charlotte'un aklına Damien'in evinden ayrılırken gizli gizli ve son kez görüştikleri gün geldi. Damien'in onu saran kollarını hissedebiliyor ve erkeksi kokusunu hala koklayabiliyordu. Damien'in onu terk ettiği andaki soğuk ve boş bakışlarını asla unutamayacaktı.

11 yıl önceki o gecede Damien ile tanışmak için gizlice balodan kaçmıştı. Heyecandan ne sırtı sızlıyordu ne de sınırları bozulmuştu. Aksine, sevdiği adamla birlikte olma özlemiyle yanıp tutuşmuş, geleceği için heyecanla dolmuştu yüreği.

Bedenini ve ruhunu yani tüm benliğini Damien'e vermeye kararlıydı. Yakın zamanda Damien'in ona evlenmeyi teklif edeceğini düşündüğü için daha fazla beklemeyi düşünmüyordu. Nasıl edemezdi bu teklifi Damien? Birlikte olabilecekleri her anı birlikte geçirdiler ve yalnız kalmak için tüm fırsatları gözettiler. Genellikle kuytu köşelerde gizliden gizliye buluşuyorlardı.

Bahçeye adımını atar atmaz Damien'in kollarına attı kendisini Charlotte. Damien, saçlarının kokusunu içine çekercesine Charlotte'a doğru yaklaştı.

“Seninle ciddi ciddi konuşmalıyız Charlotte.” Damien'in uzun zaman önce söylediği sözler zihninde tekrar canlandı.

Charlotte ona bakmak için başını doğrulttu. “Benim de sana söyleyecek bir şeyim var.” Damien'e kedi gibi sırnaşır başını omzuna koyarak fısıldamadan önce boynuna öpücükler kondurarak, “Seni seviyorum, Damien. Daha fazla beklemek istemiyorum. Sev beni.” dedi.

Göz göze geldikleri an Damien onu tutkuyla öptü. Damien ile neredeyse tek vücut olmuşlardı ve Charlotte'un içi yangın yeri gibiydi. En sonunda ayrıldıklarında ona sarıldı, kalbi sevgi ile doluydu. İlan-ı aşk, evlilik teklifi beklentisi Charlotte'un içini kemiriyordu.

Aksine, Damien asla evlenmeyeceğini birçok kez söylemişti ki bu da Charlotte'un kalbini paramparça ediyordu.

Anılar zihninden uzaklaşırken, bir dakika değil de bir ömür geçmiş gibi acı vermişti ona. Belki de eski defterleri yeniden açmak onu acı vermişti. Yardımlarından dolayı ne kadar minnettar olursa olsun ona asla sarılmamalıydı.

Ama o zaman, Damien'in kafası ne eserse onu yapmasının nedenini anlayamamak Charlotte'u üzüyordu. Ne bir açıklama ne de bir red, hiçbir şey demedi Damien.

Uzun zaman önce, hayallerini paramparça ettiği o gecede, onu istememesinin nedenini bile söylememişti Damien. Sadece birlikte olamayacaklarını söyleyip bahçenin ortasında taze öpülmüş dudaklarıyla yapayalnız bırakıp gitmişti Charlotte'u.

Sundurmanın merdivenlerinden inerken eteğini topladı. Öylesine kaçır uzaklaştırmak istiyordu ki. Ama sakinliğini korumaya da kararlıydı. Mecburdu, Elizabeth ona bakıyordu. Ve adı gibi de emindi ki Damien de onu izliyordu.

Ayrılımlarının üzerinden yıllar geçtikçe Charlotte, ondan sadece bir duyum almak için gazetelerdeki dedikodu köşelerinde bile medet umdu ve yastıklarına sarılarak ağladı da ağladı. Sonunda yüreğine taş bağladı ve tüm sevgisini nefrete dönüştürdü. Bu öğleden sonra ona geldiğinde o mazide kalmış acıların tekrar canlanması istediği en son şeydi. Damien'in onu etkilediği gibi başka erkeklerin de onu etkilemesine izin vermek lanetlenmekten beter edecekti Charlotte'u.

Lanet olsun! Onun Charlotte'a yaşattığı bunca şeyden sonra Damien'e karşı ufacak bir duygu bile beslememeliydi. Charlotte'un sorunu neydi ki?

Charlotte Damien'in arabasının karşısındaki atına doğru yöneldi ama yuları çok sert tutmasından dolayı parmakları bembeyaz oldu. Belki de Damien'den yardım istemek koca bir hataydı. Ne olursa olsun Damien'den başka bir seçenek aklına gelmiyordu. Atını sürmeye başladı ve aklındaki planı uygulamaya karar verdi. Damien ne zaman ona ilgi gösterirse, Charlotte kendini korumak için araya duygusal bir mesafe koyacaktı, ama yine de kendisine yardım edebilecek en mantıklı kişi de Damien'di.

Bir uşağın yardımıyla, eyerine oturdu. Cesaretini toplayıp kız kardeşine doğru baktı, dizginleri eline aldı ve atını hızla yola koştu. Atın yarattığı hızlı sürüşün esintisi, atını çakıllı yolda sürerken onu sakinleştirmeye yetti.

“Bu kadar hızlı gitmek zorunda mıyız?” Diye bağırdı Elizabeth, Charlotte'a bakarak.

Bir cevap vermek yerine, atını daha da hızlı sürmeye başladı Charlotte.

Elizabeth yetiştirdi ve Charlotte'a bir bakış attı. “Yavaşla ve bana Lord Grayson ile konuşmanızın nasıl gittiğini anlat.”

“Kimse buraya geldiğimizi görmeden eve dönelim de milletin ağzına sakız olmayalım.” dedi ve dikkatini önündeki yola vererek kız kardeşini uzaklaştırdı.

Charlotte, Damien ile buluşmasından elde ettiği kazanımı tartışmaya hazır değildi çünkü pişmanlığının yüzünden okunmasından çekiniyordu. Elizabeth, Damien'ı görmenin eski duygularını harekete geçirebileceği konusunda uyarılmıştı ama Charlotte hiçbir sevgi kırıntısının kalmadığı konusunda ısrar etmişti. Büyük ihtimalle Charlotte'un istediği gibi eve varacaklardı.

Damien'den biraz uzaklaştıktan sonra atının yavaşlattı ve kalan mesafeyi sükûnet içinde katettiler. Elizabeth tekrar konuşmadan önce ahırdan eve girene kadar Charlotte'u izledi.

“Lord Grayson'un evinde ne konuştuğunuzu anlatacak mısın bana?” diyerek Charlotte'un arkasından merdivenleri çıktı Elizabeth. “Yoksa ben mi tahmin edeyim?”

En üst basamakta durarak “Ondan bana yardım etmesini istedim ve o da bunu kabul etti.” Dedi. Charlotte koridoru geçip odasına doğru yöneldi. Elizabeth'in ona daha fazla soru sormadan kendi işine bakmasını umdu. Görünüşe göre bugün şansı yaver gitmiyordu çünkü kız kardeşi onun arkasından odasına gelmişti.

“Cidden ne güzel bir haber bu. Sen aceleyle evden çıkınca Damien'in seni reddettiğini düşündüm.”

Elizabeth, Charlotte'un peşi sıra yatak odasına girdi. Kız kardeşine dönerek, “Balodan önce banyo yapmayı düşünüyorum. Belki de uyuyabilirim” dedi. Elizabeth'i başından savmak zor olamazdı herhalde, ama Charlotte kolayca paçasını kurtaramayacaktı kız kardeşinden.

Kız kardeşi kendini bir koltuğa bıraktığında Charlotte içini çekti. “Balo için yapacak hazırlıkların yok mu senin? Eminim ki kocan en kısa zamanda evde olmanı bekliyordur.”

“Boşver bunları.” Elizabeth eldivenlerini çıkardı ve kucağına koydu. “Lord Grayson'ın sana nasıl yardım etmeyi planladığını duymak istiyorum.”

Charlotte, hanım şapkasını yatağa attı. Daha sonra da odada volta atıp hizmetçisini çağırdı. Sırtı Elizabeth'e dönük, “Damien, bu gece düzenlenecek olan baloya katılmayı ve tavırlarımı gözlemlemeyi planlıyor” dedi.

“Ee sonra?” dedi Elizabeth.

Charlotte, kardeşine doğru dönerek “Sonra da bana en iyi şekilde nasıl yardım edeceğine karar verecek.” Dedi.

“Onunla bu kadar uzun vakit geçirmen çok saçmaydı. Peki ya neden böyle oldu?” diyerek şüpheli maviş gözleriyle süzdü kardeşini süzdü Elizabeth. “Seni yalvarttı mı? Daha da kötüsü, sana ters bir hareket mi yaptı?”

Charlotte eteğini düzeltti. “Hayır... Pek öyle sayılmaz.” Pencereye baktı. Elizabeth'e ne kadarını söylemeye cüret etmişti ki? Kız kardeşine tekrardan odaklandı. “Daha da kötüsünü yaptı. Gerçek amacımı ve ondan yardım isteme nedenimi itiraf ettirdi bana.”

Elizabeth biraz yumuşadı ve Charlotte'in yanına geldi. “Bu oyuna devam etmek istediğinden emin misin? İncinmeni istemiyorum. Lord Grayson'ın yardımı olmadan uygun bir kısmet bulabileceğine eminim.”

Elizabeth, tüm acı dolu yılları boyunca Charlotte'a arka çıkmıştı ve kız kardeşinin yaşadıklarını çok iyi biliyordu. Charlotte aklındaki soru işaretlerinden dolayı kardeşini suçlama gereği duymadı. Aslında, Charlotte da bu durumdan çok rahatsızdı. “Evlenecek bir kısmet bulmaya kararlıyım.”

“Biliyorum, canım.” Elizabeth kolunu Charlotte’un omzuna attı. “Ama Lord Grayson’dan yardım istemeye emin misin?”

“Ondan başka yardımını isteyebileceğim düzgün birisi yok ki.” Charlotte neşeyle gülümsedi. Üzgün ve zoraki bir gülümseme yerine neşeli görünmek istemişti. “Şimdi odadan çıkar mısın? Baloya hazırlanmam gerekiyor da. Neticede, bu geceden beklentim yüksek.”

Elizabeth usulca sarıldı kardeşine. “Akşam gözüm üzerinde olacak.”

Tabii ki Damien de dahil olmak üzere birçok önemli insan görecekti Charlotte. Elizabeth’in odadan çıkmasını izlerken, düşünceleri yüzünden söz geçiremediği kalbini pır pır etti. Damien onunla dans eder miydi? Yeni balo elbisesinde çarpıcı olduğunu düşünür müydü?

Kukumav kuşu gibi başını sallayarak, içini çekti. Kalbini kırmıştı Damien. Damien ona yardım ettiği sürece daha önce yaptıklarını ve kendi hakkında düşündüklerini görmezden gelecekti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Damien, diğer yeni gelin gibi duran evde kalmış kızlarla birlikte bir köşede oturan Charlotte'u izledi. Bütün gece balo salonunun dekorasyonunda kullanılmış saksıdaki süs bitkisi gibi orada oturdu durdu. Fazla uğraşmadığı için uygun bir kısmet bulamamıştı. Ne bir meraklı bakış ne sıcak bir gülümseme... Diğer konuklarla muhabbet etmeye tenezzül bile etmemişti.

Bir zamanlar birlikte olduğu bu şen şakrak hatuna ne olmuştu? Soluk renkli balo elbisesinde çok şık görünüyordu, ama o muhteşem gülüşü ve parıldayan gözleri uçup gitmişti. Charlotte, balo salonunu göz alıcı gülümsemeleri ve baş döndürücü kahkahalarıyla aydınlatıyordu. Şimdi ise ışıksız bir oda kadar kasvetli bir şekilde otururken ışığı sönüp gitmiş gibiydi. Bir yığın beyefendinin ona yaklaşmaması hiç de tesadüf değildi. Sıkılmış bir yüz ifadesi ve gergin mizacından dolayı ortamdaki en çekici hanımefendi olmasına rağmen oldukça katı ve ulaşılamaz bir hatun izlenimi veriyordu.

Yeterince gözlemledikten sonra Damien mum ışığı ile aydınlanmış salonu baştan başa dolaştı. Charlotte'un bir kısmet bulmasına yardım etseydi, onu o sandalyeden kalkmaya zorlaması gerekecekti. Kalabalığı yarıp bir yığın insanın ve evde kalmış kızların arasından sıyrılarak iki kadeh şampanyayı bir uşağın elinden kapıldığı gibi soluğu Charlotte'un yanında aldı.

Hala kendisine tapan bu utangaç hanımefendinin yanına yaklaştı ve kadehlerden birini Charlotte'un eline tutuşturdu. "Hadi iç bunu."

Soluk mavi gözlerini kocaman açtı Charlotte."

İçmek istemiyorum." Damien, kadehini dudaklarına götürdü ve ve bir dikişte tüm şampanyayı içip gözlerini Charlotte'a dikti. "Hadi iç şunu."

Charlotte bir anlığına ona Damien'e baktıktan sonra bir dikişte içkisini bitirdi. Bardağı Damien'e doğrultarak, "Şimdi mutlu oldun mu?" Dedi.

"Hayır." Charlotte'un elini tutarak onu sandalyesinden kaldırdı.

"Bütün gece bu şekilde oturarak kimsenin dikkatini çekemezsin."

"Peki ya bir kişi bile benimle olmak istemezse nasıl bir çözümün olacak?", Damien onu köşesinden çekerken hala söyleniyordu. "Kimsenin başına silah dayayıp benimle birlikte olmaları için zorlayamam ya."

"Onları suçlamıyorum." Damien dans pistinde durdu ve Charlotte'u kollarına aldı.

Charlotte ona baktı. "Bu ne anlama geliyor şimdi?"

"Bütün gece o sandalyeye yapışıp kalmıştın."

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.